

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/659/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812224947
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812224947.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyňi: K. N., bytom X., S. XXX/X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Námestie legionárov 5, Prešov, odporkyňa aj vedľajší účastník právne zastúpení advokátom JUDr. Andrejom Cifrom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.610,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. marca 2014, č.k. 11C/47/2013-146, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie v časti zaplatenia istiny v sume 765,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 93,18 Eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 1 334,29 Eur od 12.06.2012 do zaplatenia, odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 507,26 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 28,18 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, následne z tejto sumy vždy od 21. nasledujúceho mesiaca až do 21.03.2011 do zaplatenia, ďalej s 9,25 % úrokom z omeškania zo sumy 28,12 Eur od 21.04.2011 do zaplatenia a s 9,25 % úrokom ročne zo sumy 28,12 Eur od 21.05.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 25 Eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa každého mesiaca až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 1 610,72 Eur s úrokom z omeškania 93,18 Eur a ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 1 334,29 Eur od 12.06.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 18.02.2014 vzal navrhovateľ návrh na zaplatenie sumy 765,32 Eur s prísl. späť, a preto súd podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v tejto časti konanie zastavil. Ďalej súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 101, § 110 ods. 3, § 37 ods. 1, § 39, § 558, § 565 Občianskeho zákona, ako aj ust. § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z.z. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou a odporkyňou došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere dňa 15.06.2006, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 31 000,- Sk (1 029 Eur). Odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 849,- Sk (28,18 Eur) od 20.07.2006, pričom posledná splátka bola splatná 20.05.2011. Navrhovateľ tvrdil, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom zo žiadnych listinných dôkazov táto skutočnosť nevyplýva. Taktiež v oznámení o postúpení pohľadávky nie je predčasná splatnosť úveru žiadnym spôsobom spomenutá a až právny zástupca navrhovateľa v pokuse o zmier zo dňa 30.11.2012 konštatuje, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru. Keďže v prípade odporkyne nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, právo na zaplatenie celého zostatku úveru by právnomu predchodcovi navrhovateľa, prípadne navrhovateľovi vzniklo v prípade, ak by medzi účastníkmi úverového vzťahu bolo dohodnuté zaplatenie celého úveru pre nezaplatenie niektorej úverovej splátky (§ 565 OZ). K takejto dohode však nedošlo, čo je zrejmé z obsahu úverovej zmluvy, preto navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie splatných splátok ku dňu rozhodovania súdu o jeho návrhu. Vo vzťahu k navrhovateľom uplatnenému návrhu nebola v celom rozsahu dôvodná námietka premlčania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorá vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia otázky dĺžky premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka, keďže na vzťah účastníkov sa vzťahuje premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka. Navrhovateľom poskytnuté peňažné prostriedky mala odporkyňa vrátiť spolu s úrokom v mesačných splátkach vo výške 849,- Sk mesačne (28,12 Eur), splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, a to pri prvej splatnosti splátky dňa 20.07.2006 a poslednej dňa 20.05.2011. K začiatu plynutia premlčacej doby dochádzalo samostatne vo vzťahu ku každej zo splátok úveru. Navrhovateľ podal na súde návrh až dňa 18.12.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby ku všetkým splátkam, ktorých splatnosť nastala do 18.12.2009. Súd zo zákona musel prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, a z tohto dôvodu návrh zamietol len sčasti o zaplatenie tých splátok, ktorých splatnosť nastala od 20.12.2008 do 20.11.2009. Súd konštatoval, že voči odporkyni si navrhovateľ preto dôvodne z titulu nesplatenej časti úveru, ktorá nie je premlčaná, uplatnil zaplatenie sumy 507,26 Eur v zmysle ust. § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z., t.j. uplatnil len zaplatenie tých splátok, ktorých splatnosť nastala po 18.12.2009, teda ide o jednu splátku v roku 2009, 12 splátok v roku 2010 a 5 splátok v roku 2011, čo predstavuje priznanú sumu 507,26 Eur (18 x 849,- Sk). Pokiaľ navrhovateľ žiadal viac, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol z dôvodu, že v návrhu uplatnené nezaplatené splátky za obdobie od 20.12.2008 do 20.11.2009 boli premlčané. Súd ďalej skúmal, či dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je platným právnym úkonom. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dohoda zo dňa 28.02.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Odporkyňa podpísala navrhovateľovi vo formulári pripravenú a jeho povereným zamestnancom vyplnenú listinu, označenú ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Súd právny úkon uznania záväzku považoval za neplatný, a to pre jeho neurčitosť podľa § 37 OZ. Dôvodom uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podľa názoru súdu bol jednoznačne zámer navrhovateľa dosiahnuť úspešnú vymožitelnosť svojej pohľadávky, keď rovnakým spôsobom postupoval aj vo vzťahu k ďalším spotrebiteľom, voči ktorým v súdnych konaniach uplatnil postúpené pohľadávky vyplývajúce z úverových zmlúv, ktoré vo väčšine prípadov boli v čase ich uplatnenia súdnou cestou premlčané. Dohoda bola vopred pripravená navrhovateľom na predtlačí, vypísaná zamestnancom navrhovateľa a obsah bol vopred pripravený. Uzatvorenie tejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd považoval za dôvodný návrh navrhovateľa v časti sumy 507,26 Eur, ktorú mu priznal, pričom v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal navrhovateľovi z omeškaných splátok v sume 28,12 Eur aj úrok z omeškania. O povolení splátok odporkyni súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p. V súlade s ust. § 151ods. 3 O.s.p. uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal v tejto časti rozsudok zmeniť a jeho návrhu vyhovieť, prípadne sa domáhal v tejto časti zrušenia rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uplatnil si voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v prvostupňovom a odvolacom konaní. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Poukázal na to, že súd mu priznal splátky nepremľčané v 3-ročnej premlčacej dobe ku dňu podania žaloby. Má za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, pričom mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR MCdo/4/2012 a obdobné rozhodnutia krajských súdov. Má za to, že mu vznikol nárok na úhradu splátok počnúc splátkou splatnou dňa 20.12.2008 až po splátku splatnú dňa 20.05.2011, t.j. 30 splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

K podanému odvolaniu podali písomné vyjadrenie odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorí žiadali rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedli všeobecné teoretické úvahy, týkajúce sa aplikácie spotrebiteľských predpisov a platnosti formulárových dohôd. Poukázali na § 23 ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, kedy na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podporne preto možno dospieť k záveru, že na

spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho a nie Obchodného zákonníka. Teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej úprave, ktorá má svoj základ v Smernici rady 93/13/EHS. Dňom 01.05.2004, t.j. dňom vstupu SR do EÚ sa stali na území SR záväznými právne akty EÚ vrátane zmienenej smernice. Dogmatickú teóriu absolútneho obchodu považuje v kontexte kogentnej a špeciálnej spotrebiteľskej úpravy za dnešného stavu spoločenského vývoja za prekonanú. Pokiaľ by bol aj pripustený opak, vytvorila by sa dvojkoľajnosť pri posudzovaní spotrebiteľských vzťahov. Dojednanie o použití všeobecnej úpravy záväzkov podľa Obchodného zákonníka, t.j. právneho kódexu určeného pre podnikateľov je potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako obsah pojmu dobré mravy, ktorý sa spája s Občianskym zákonníkom a vo vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom je širší ako obsah pojmu férový obchodný styk. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle vylúčiť z pôsobnosti Smernice 93/13/EHS iba spotrebiteľské úvery alebo poskytovanie všetkých ostatných úverov, ktoré nespĺňajú charakter spotrebiteľských úverov, bol by tak výslovne urobil. Každý právny úkon je vždy potrebné posudzovať podľa jeho obsahu, a nie podľa toho, ako je označený. Zastávali jednoznačne názor, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru sa vždy spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne Občianskym zákonníkom. Sú toho názoru, že súd prvého stupňa na daný zmluvný vzťah správne aplikoval ustanovenia občianskoprávných predpisov a predpisov spotrebiteľského práva, a teda správne bola aplikovaná 3-ročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bol návrh čiastočne zamietnutý, a to v rozsahu tých splátok, ktorých splatnosť nastala do dátumu 18.12.2009, keďže návrh bol na súd podaný 18.12.2012. Bolo preukázané, že nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru, resp. nedošlo zo strany právneho predchodcu navrhovateľa k zosplatneniu poskytnutého úveru iným spôsobom. Žiadali priznať náhradu trov odvolacieho konania, a to odporkyňa v sume 20,76 Eur a rovnako aj vedľajší účastník na strane odporkyne sumu 20,76 Eur, obaja za vyjadrenie k odvolaniu, režijný paušál a DPH.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej (zamietajúcej) časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba v zamietajúcej časti, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a v ostatných častiach (zastavujúcej a vyhovujúcej) je rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní odkazom na príslušné ustanovenia O.s.p. neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočného zistenia skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť. V prejednávanej veci navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhol dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Táto okolnosť nevyplýva ani z obsahu zo zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa. Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nebol uplatnený opodstatnene.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie aj výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno vôbec použiť.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa ako banka na jednej strane a odporkyňa ako dlžník uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere dňa 15.06.2006.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca pohľadávku na navrhovateľa, teda na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Vzhľadom na obranu odporkyne, ako aj vedľajšieho účastníka na strane odporkyne sa súd prvého stupňa dôvodne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu, na ktorej skutočnosti nič nemení postúpenie pohľadávky na iný subjekt.

Súd prvého stupňa sa dôvodne zaoberal aj námietkou premičania vznesenou odporkyňou a vedľajším účastníkom, správne posúdil začiatok plynutia premičacej lehoty a jeho dôsledky. Správne súd dospel k názoru, že nárok navrhovateľa je čiastočne, a to v rozsahu, pokiaľ bol návrh na začatie konania zamietnutý, premičaný. S dôvodmi rozsudku sa odvolací súd v tejto časti v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje.

Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu zo dňa 28.02.2012, súd prvého stupňa rovnako správne vyhodnotil neplatnosť tejto dohody a v tejto súvislosti správne aplikoval ust. § 37 ods. 1 a § 39 OZ, týkajúce sa právnych úkonov. K dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka uznať premičaný dlh nedošlo, ale naopak navrhovateľ v snahe reparaovať pochybenie právneho predchodcu, spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premičacej doby a vyhnúť sa tak nožnej námietke premičania a zamietnutia žaloby, začlenil do dohody o splátkach vyhlásenie o uznání dlhu bez podania vysvetlenia dlžníčke a účastníci uzavreli dohodu, ktorá je nejasná, neurčitá, a preto opodstatnene nebola súdom prvého stupňa akceptovaná.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom vo zvyšku v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.